

vicijatu su mu bili učitelji O. Šimun Petričić iz Obrovca župe Bagajić kod Sinja,¹⁴² i eksdefinitor O. Mihovil Bilušić iz Ljubotića u Promini, koji je bio drugi učitelj novaka.¹⁴³ Na zavjete ga je primio istoga dana slijedeće godine eks-provincijal O. Karlo Maroević iz Velušića kod Drniša.¹⁴⁴

apoplexiae morbo correptus, aetat. suae anno 71, ultimum diem clausit«; v. također Bačić, Nekrolog, 295.

¹⁴² Reg. Prov. Raičević, 135. LAPM, 454 kaže, da je bio iz Sinja. To se ima uzeti općenito, kao što su se onda većinom svi, koji su bili iz okolice nekoga većega i glavnijega mjesta, po njemu nazivali ili bi se reklo da su iz njega. V. također Bačić, Nekrolog, 250.

¹⁴³ Reg. Prov. Raičević, 143. O. Bilušić bio je definitor 1770—1773, kustod 1785—1788, provincijal 1788—1791, gvardijan u Visovcu više puta. Kao provincijal naredio je više spasonosnih stvari za uređenje redovničke discipline i iskorenjuje zloporaba. Između ostalog naredio je, da se u svim samostanima drže nekrolozi, t. j. popisi preminulih redovnika. Umro je u Visovcu kao gvardijan na Veliki Utorak, 11. IV. 1797, upravo na podne kad je zvonilo zvono Gospi na pozdrav. Samostanski nekrolog bilježi, da je bio na korist cijeloj provinciji, osobito visovačkom samostanu, svojim naukom, velikom pobožnošću, serafinskim uzornim životom; da je bio otac siromaha, i bolest podnosio kao preustrpljivi Job. Ukopan je u crkvi Gospe od Milosti, u prvom grobu kraj oltara sv. Paškala. Zlatović, Monografije, 105; Bačić, Nekrolog, 20.

¹⁴⁴ Reg. Prov. Raičević, 135. O. Maroević zabilježio je na knjizi »Flores Bibliae«, što se nalazi u smostanskoj biblioteci u Visovcu, latinskim jezikom neke važnije podatke iz svoga života, koje je vrijedno ovdje spomenuti. Rodio se je u Velušiću 24. VI. 1731 od oca Jurja i majke Doroteje rod. Sarić iz Lukara. Na krštenju je dobio ime Ivan Krstitelj. Na 16. rujna i. g. umrla mu je od kuge majka dok ga je dojila. (To je ona kuga, koja je god. 1731/32 harala po Dalmaciji, od koje je Gospa od Zdravlja sačuvala Dobri). Otac ga je digao s krila mrtve majke, da se ne bi i on okužio, zavjetovao se da se neće više ženiti i da će sina dati u Franjevački Red. O. Karlo kao redovnik bio je lector artium i od mladosti do starosti gotovo po svim mjestima propovijedao. Obnašao je službu kustoda, dva puta službu provincijala itd. — Preminuo je 20. XII. 1811 na Visovcu, navršivši 80. godinu života. O. Glumčević bilježi o njemu u nekrologu za taj dan: »A. R. P. Carolus Maroević a Velušić, Lector Jubilatus, ex-Custos, Concionator egregius, iterato Provincialis, Zelator regularis observantiae omnibus omnia factus, praesertim instruendis Conventus Visovacensis adolescentibus, post graves infirmitates, per plures annos toleratos; orationi semper addictus, plenus dierum, bonorum operum, adeoque meritorum octogenario major, obiit in Domino«. — Kada je austrijska vlada internirala na Visovcu, 1. I. 1803, poznatog makarskog kanonika, biskupskog provikara Ivana Josipa Pavlović-Lučić-Vodopića, dala mu je za duhovnog upravitelja našega O.